

Prasība, kas celta 2010. gada 29. aprīlī — Stichting Woonlinie u.c./Komisija**(Lieta T-202/10)**

(2010/C 179/86)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Nīderlande), Stichting Allee Wonen (Roosendaal, Nīderlande), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Nīderlande), Stichting WoonInvest (Leidschendam-Voorburg, Nīderlande), Stichting Woonstede (Ede, Nīderlande) (pārstāvji — E. Henny, T. Ottervanger un P. Glazener, advocaten)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu attiecībā uz esošo atbalstu saskaņā ar LESD 263. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963, galīgā redakcija, par atbalsta pasākumu E 2/2005 un N 642/2009 (Nīderlande) — Esošais atbalsts un īpašais projekta atbalsts mājokļu kooperatīviem. Lai pamatotu savu prasību, prasītāja norāda astoņus pamatus.

Pirmkārt, Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, visus pasākumus kvalificējot kā ietilpstošus atbalsta sistēmā. Kā uzskata prasītāja, Komisijas norādītais trešais un ceturtais pasākums esot ticis kļūdaini uzskatīts par esošā atbalstā ietilpstošu Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 1. panta d) punkta izpratnē, neskatoties uz to, ka šie pasākumi ir atbalsts LESD 107. panta 1. daļas izpratnē. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi savas pilnvaras, iekļaujot abus pasākumus savā pārbaudē par esošās atbalsta sistēmas saderīgumu ar kopējo tirgu.

Otrkārt, Komisijas lēmums lietā E 2/2005 esot pamatots uz nepilnīgu un acīmredzami kļūdainu piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma un lietas apstākļu vērtējumu. Kā uzskata prasītājas, Komisija nav pārbaudījusi, vai pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīcijā pašreizējā Nīderlandes sociālo mājokļu finansējuma sistēmā ir acīmredzama kļūda.

Treškārt, Komisija esot veikusi neprecīzu un paviršu vērtējumu, ciktāl tā secināja, ka sociālo īres dzīvokļu izīrēšana personai ar relatīvi augstiem ienākumiem ietilpst sociālo mājokļu kooperatīviem noteiktajos publiskajos uzdevumos.

Ceturtkārt, Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un pārkāpusi savas pilnvaras, ciktāl tā vēlējas, lai Nīderlande sniedz jaunu "sociālā mājokļa" definīciju. Kā uzskata prasītājas, Komisija pārkāpj savas pilnvaras, pati definējot sociālo mājokli kā pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, lai gan Nīderlande būtu jāuzlūko kā tāda, kurai ir plaša rīcības brīvība noteikt savu politiku šajā jomā.

Piektkārt, Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenošķirot pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīciju no veida, kā tas tiek finansēts.

Sestkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā Lēmumu 2005/842/EK⁽²⁾, vēloties saņemt īpašu pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīciju. Kā uzskata prasītājas, Komisija ir kļūdaini nolēmusi, ka dalībvalstij ir jādefinē pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, pamatojoties uz ienākumu līmeni.

Septītkārt, Komisija esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā un neesot ievērojusi Lēmuma 2005/842/EK 5. pantu, ciktāl tā nav konstatējusi, ka pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi finansējuma veids bija acīmredzami nepareizs. Kā uzskata prasītājas, Komisija neesot pārliecinājusies, vai, ņemot vērā pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīciju, bija iespējama pārlietu liela kompensācija.

Astotkārt, Komisija esot nepareizi pielietojusi esošo atbalsta sistēmu novērtējuma procedūru, prasot, pamatojoties uz šo procedūru, izveidot izsmeltošu sarakstu ar ēkām, kuras varētu klasificēt kā sociālās ēkas, kā rezultātā ēkas, kas ir ārpus šī saraksta, vairs neietilpst pakalpojumā ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmums 2005/842/EK par EK Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 2673) (OV L 312, 67. lpp.).